

MOTNJE // 23. MAJ—14. JUNIJ 2025 // LJUBLJANA

© RAUMZEITPIRATEN · PHYSARUM, FOTO: MATTHIAS GASSER / BRIXEN TOURISMUS

SVETLOBNI OBJEKTI IN (INTERAKTIVNE) INSTALACIJE V JAVNEM IN GALERIJSKEM PROSTORU, PROJEKCIJE, OBJEKTI, DELAVNICE

Pričakujoč predvidljivost in vsaj zmerno utečenost naših življenj smo ljudje kaj hitro vznemirjeni ob vzniku kakršnihkoli motenj, ki zamajajo naš vsakdanjik in prekinejo njegov ustaljeni potek. Zdi se, da je spekter potencialnih motenj, ki dosegajo naš um in telesa, dandanes vseobsežen: nanje lahko naletimo tako v fizičnem svetu, naj si bo v mestu ali v naravnem okolju, kot tudi v virtualnih prostranstvih in seveda v najrazličnejših socialnih interakcijah. Se marsikaj od tistega, kar se dogaja na polju družbenega, se v času povampirjenega neoliberalizma kaže kot nekakšna motnja, kot odklon od normalnosti, ki smo je bili privajeni. **Motnje** so odkloni od ustaljenega poteka stvari, kar implicira njihovo začasnost; po drugi strani nam lahko omogočajo tudi rast in nova spoznanja, obogateno védnost o svetu, kjer živimo. Ob umetniških delih s tokratne Svetlobne gverile, katere osrednja tema so prav motnje, ne manjka tovrstnih poudarkov – umetnice in umetniki tematiko interpretirajo na vsebinsko in formalno izjemno pestre ter zanimive načine. Izraznost predstavljenih del se dotika tako fizičnih oziroma prostorskih, družbenih kot povsem psiholoških vidikov najrazličnejših motenj. Avtorice in avtorji nemalokrat izhajajo iz učinkov tehnologije na našo vsakdanjost, pri čemer s poigravanjem z gledalčevo percepcijo **raziskujejo ter interpretirajo mnogotere fenomene sodobnega sveta**. Navsezadnje lahko tudi sama umetnost funkcionira kot svojevrstna motnja – žal jo tako dojemamo še marsikdo, kar navsezadnje dokazuje vedno bolj težavno iskanje ustreznih lokacij za njeno predstavitev oziroma njihova nedostopnost zaradi različnih komercialnih apetitov. Festivalska prizorišča – pri čemer epicenter dogajanja še vedno ostajata Galerija Vžigalica in njena bližnja okolica – so letos razpršena po širšem mestnem središču in segajo vse **od Špice na Prulah do AKC Metelkova mesta**. V treh tednih, kolikor traja festival si bo na izbranih lokacijah moč ogledati vrsto svetlobnih instalacij, projekcij in prostorskih postavitvev, katerih osrednji povezovalni element je, ob sami naslovni temi, raziskovanje medija svetlobe v kontekstu sodobne vizualne ter intermedijske umetnosti. Tudi v letošnjem letu smo izvedli **Laboratorij Svetlobne gverile**, program produkcijskih delavnic, kjer so avtorji različnih provenienc ob pomoči izkušenih mentorjev razvijali nova umetniška dela. K sodelovanju smo povabili tudi številne izobraževalne institucije ter študentom oziroma dijakom omogočili tehnično in kuratorsko pomoč pri produkciji in zahtevnem umeščanju del na javne površine mesta. Posebej velja izpostaviti **Supernove**: prve večje samostojne svetlobne projekte na prostem, pod katere se podpisuje vrsta mladih avtoric in avtorjev. V sklopu festivala se obeta tudi **nova stalna postavitvev**; odprtje na Trgu brez zgodovinskega spomina v osrčju AKC Metelkove mesta bo potekalo natanko teden dni po odprtju festivala. / PROJEKTI NA PROSTEM SO VSE DNI V TEDNU NA OGLED MED 21.30 IN 23.30. FESTIVALSKA VODSTVA POTEKAJO VSAKO SREDO IN SOBOTO; ZBIRNO MESTO PRED GALERIJO VŽIGALICA OB 21.00. /

ANTTI KULMALA: VEKTORJI SVETLOBE [ORIG. VECTORS OF LIGHT] & OLIO

VEKTORJI SVETLOBE: GALERIJA VŽIGALICA, PARK KRIŽANKE & PARK IZBRISANIH

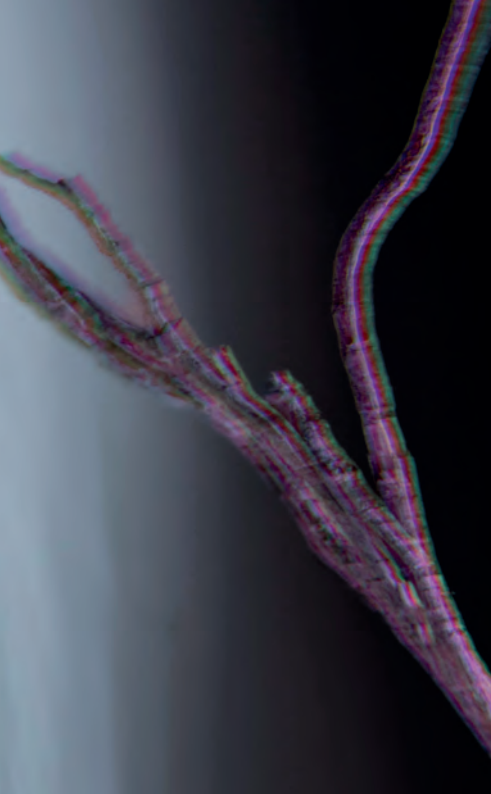
OLIO: PARK IZBRISANIH @ CENTER ROG // SVETLOBNE INSTALACIJE

Pri zasnovi projekta **Vektorji svetlobe** so umetnika navdihnili vzorci vsakdanjega gibanja ljudi v mestih. Da bi ponazoril naključnost in nepredvidljivost tovrstnih dinamik gibanja, je s pomočjo obarvanih vrvic, škripcev in motorjev razvil sistem, ki v prostoru usmerja niz svetlobnih niti. Minimalistična geometrijska postavitev na treh lokacijah, ki spominja na analogne laserske žarke, tvori nenehno spreminjajočo se svetlobno kuliso, ki učinkuje na samo podobo oziroma gledalčevo percepcijo urbanega prostora. Ob tem bo umetnik v Parku izbrisanih pred Centrom Rog predstavil še serijo kinetičnih skulptur (projekt **Olio**), ki z vrtenjem ustvarjajo svojevrstno iluzijo pretvorbe materije v svetlobno valovanje.

ANTTI KULMALA je leta 2005 diplomiral na Akademiji za umetnost v finskem mestu Turku. Ustvarja na področjih svetlobne umetnosti in site-specific postavitev. Pri svojem multidisciplinarnem delu pogosto združuje različne elemente, kot so zvok, svetloba in video. Kulmala je avtor več svetlobnih postavitev doma in na tujem, njegova dela so bila razstavljena tudi na več svetlobnih festivalih po Evropi. Med drugim deluje tudi kot umetniški vodja skupin SirkusUnioni in Arnold Kulmala Oy.

GALERIJA VŽIGALICA: 23.5.-24. 8. 2025 // ODPIRALNI ČAS MED FESTIVALOM: TOREK-NEDELJA:
12.00-23.30. 15. 6.-24. 8. 2025: TOR.-NED., 10.00-18.00. VSTOP PROST.
PARK IZBRISANIH: 23. 5.-14. 6. 2025 // 21.30-24.00. PRIPOROČAMO OGLEDE PO 22.30, KO CENTER
ROG UGASNE LUČI.

KOPRODUKCIJA: MGML IN CENTER ROG.

NIKA ERJAVEC: IZOGIBANJE // SVETLOBNA INSTALACIJA GALERIJA VŽIGALICA // 23. MAJ—24. AVG. 2025

Svetlobna instalacija predstavlja nadaljnjo etapo raziskovanja vizualnih šumov oziroma zaznavnih motenj, ki nastajajo kot posledica zamika v naših možganih pri zaznavanju hitro spreminjajoče se pozicije opazovanega objekta. Dinamično gibanje se v našo zavest prevede kot informacijski »glitch« ali kot razcepljena podoba, ki se izmika našemu pogledu. Meje naše zaznave še dodatno poudarja prisotna svetloba, ki se v zavesti kaže kot utripajoča hladno bela, v resnici pa je raznobarna. Rastline, ki skozi tovrstni barvni spekter bežijo našemu pogledu, so nabrane v t. i. tretji krajini – v degradiranih in zapuščenih prostorih, kjer v človekovi odsotnosti uspevajo divji, trmasti, biotsko pestri ter izjemno trdoživi ekosistemi. Medtem ko se človeštvo izogiba sistemski odgovornosti, nas s svojo sposobnostjo prilagoditve okolje vedno bolj prehiteva. /N. Erjavec/

NIKA ERJAVEC (1994) je magistrirala na oddelku za kiparstvo in diplomirala na oddelku za unikatno oblikovanje na ALUO. Za serijo instalacij in hibridno umetniško raziskavo (ne)VIDNO je leta 2019 dobila Prešernovo nagrado ALUO. V zadnjih desetih letih je razstavljala na raznih samostojnih in skupinskih razstavah v galerijskem, urbanem in ruralnem prostoru v Sloveniji in v tujini. Priložnostno dela kot scenografka, oblikovalka rekvizitov in fotografinja v gledališču. Od leta 2022 sodeluje v kuratorski in mentorski ekipi festivala Svetlobna gverila.

::VTOL:: MOŽNOST OBSTAJA [ORIG. THERE IS A CHANCE]

SVETLOBNA INSTALACIJA // GALERIJA VŽIGALICA // 23. MAJ—24. AVG. 2025

Kinetično zvočno-svetlobno instalacijo tvori svojevrsten sistem za prenos svetlobnih signalov, ki ga določajo številne motnje in posledično tudi izjemno nizka, vendar nikakor ne ničelna verjetnost dostave sporočila, ki se simbolno udejanja kot svetlobni signal. V središču postavitve se nahaja množica vrtljivih ogledal, v katere se usmerja žarek svetlobe – v redkih primerih, ko se pozicije ogledal poravnajo in ujamejo, se svetloba odbije skozi več ogledal hkrati in tako doseže senzorje, ki vklaplajo računalniško generirano zvočno kompozicijo. Zvok, ki doseže gledalčeva ušesa, je tako sprožen s pomočjo tavajočih žarkov svetlobe, ki so na poti do cilja premagali vse ovire. Projekt odstira meditativno svetlobno oziroma zvočno konstelacijo, ki izhaja iz neskončnih poskusov premagovanja motenj oziroma komunikacijskih prekinitvev. Na končno podobo učinkuje tudi sam obiskovalec, ki s približevanjem lastnega telesa vpliva na jakost prenosa svetlobe.

::vtol: (Dmitry Morozov; 1986, Moskva) je transdisciplinarni umetnik in raziskovalec. Osredotoča se na sodobno intermedijsko umetnost, ki vključuje tako zvočne projekte, robotiko ter različne instalacije; pri svojem delu pogosto izpostavlja razmerja med nastajajočimi sistemi in novimi vrstami tehnoloških sintez. Njegova dela so bila razstavljena v muzejih in galerijah po vsem svetu. Med drugim je dobitnik nagrade Prix Cube (Francija, 2014), bil pa je deležen tudi častnih omemb na španskem festivalu VIDA 16.0 (2014) ter na Ars Electronici (2015, 2017).

IDA HIRŠENFELDER: HIPERTERMIJA // INTERAKTIVNA ZVOČNA INSTALACIJA // GALERIJA VŽIGALICA // 23. MAJ—24. AVG. 2025

Projekt predstavlja svojevrstno glasbilo z elektroluminiscentnimi strunami, ki oddajajo elektromagnetno valovanje v ritmu solarnih neviht. Strune prevajajo odmeve kozmičnega hrupa, kot ga generirajo zvezde v naši galaksiji; interaktivna instalacija nas tako uči, kako se sinhronizirati s Soncem. Postavitev obsega dve komponenti, ki ju povezuje zgolj elektromagnetno žarčenje: prva je računalnik, ki v realnem času prevaja in obdeluje podatke o solarnih nevihtah in z njimi krmili elektroluminiscentne strune, druga obsega niz detektorjev. Nekateri od teh so statični, drugi so na voljo slušateljstvu, ki med hojo po prostoru z njimi ustvarja novo plast zvočnosti, pomešano z zvokom strun. S pomočjo detektorjev publika manipulira z zvočno kuliso v prostoru in tako ustvarja svojevrstno psihoakustično izkušnjo.

IDA HIRŠENFELDER (beepblop) je zvočna umetnica in arhivistka. Ustvarja interdisciplinarne zvočne instalacije in krajine, ambisonične kompozicije in zvočne sprehode, pri čemer jo še zlasti zanimajo zvočna ekologija, eksperimentalna glasba in umeščanje zvoka v prostor. Je članica skupine Jata C za bioakustiko in zvočno ekologijo ter skupnosti Clockwork Voltage za modularno sintezo. Vodi tudi delavnice za zaznavanje neslišnega zvoka elektromagnetnih detektorjev, hidrofonom, ionsfere in ultrazvoka.

KONCEPT IN IZVEDBA: beepblop (Ida Hiršenfelder)

PROGRAMIRANJE IN ELEKTRONIKA: ::vtol:: (Dmitry Morozov)

VIDEO IN FOTODOKUMENTACIJA: Miha Godec

LAURA ADEL: ZDRUŽITEV [ORIG. COALESCE]

INTERAKTIVNA PROJEKCIJA // OKNO GALERIJE VŽIGALICA // 23. MAJ—24. AVG.
VSAKO SREDO OB 21.30 V ČASU FESTIVALA PLESNI PERFORMANS (PLESNI TEATER LJUBLJANA)

Interaktivna projekcija v oknu galerije sledi obliki klasičnega portala, katerega osrednji del se spreminja v projekcijsko površino. Projicirano video delo je zasnovano kot prelivajoča se gmota oblik in tekstur, ki se v interaktivnem odnosu z gledalcem spreminjajo v abstrahirane vizualne sheme. V vizualnem polju ostaja neprekinjen le čas, medtem ko se forme teles vedno znova vračajo in se pred gledalcem porajajo v nenehnem prizadevanju, da bi presegle same sebe. Umetnica z delom raziskuje, kako lahko vizualizacija gledalčevega gibanja povratno vpliva na njegovo premikanje v prostoru.

Vsako sredo ob mraku (21.30) napovedujemo tudi plesni performans v sodelovanju s Plesnim Teatrom Ljubljana, kjer bo plesalka **ALJA LACKOVIĆ** pred oknom galerije vzpostavljala gibalni dialog s projekcijo.

LAURA ADEL je poljska interdisciplinarna umetnica, ki v svojem delu prevprašuje percepcijo in raziskuje nove estetske paradigme. Ustvarja različne (svetlobne) instalacije, video dela in objekte, pri čemer njeno delo, večkrat nagrajeno doma in na tujem, temelji na principih organske abstrakcije, digitalnosti ter interakcije. Poleg ostalega ima kot montažerka, producentka in animatorica bogate izkušnje pri filmski produkciji. Na Akademiji za likovno umetnost v Vroclavu opravlja doktorski študij.

NA FOTOGRAFIJI: M. NIEDZIJSKA

ODPIRALNI ČAS MED FESTIVALOM: TOREK–NEDELJA: 12.00–23.30. 15. 6.–24.8. 2025: TOR.–NED., 10.00–18.00. VSTOP PROST. KOPRODUKCIJA: MGML, PTL.

RAUMZEITPIRATEN: PHYSARUM // INTERAKTIVNA INSTALACIJA FASADA KRIŽEVNIŠKE CERKVE // 23. 5.–14. 6. 2025

Nemški umetniški kolektiv, ki pri svojem delu ob pomoči sodobne tehnologije pogosto raziskuje različne naravne procese, se na gostovanju v Ljubljani predstavlja z interaktivno instalacijo, ki se navdihuje pri organski rasti plesni z imenom Physarum polycephalum. V naravi jo najdemo kot enocelični organizem, ki pa lahko prevzame izjemno kompleksne pojavne oblike, zaradi česar je tudi izjemno zanimiva za znanstveno preučevanje. RaumZeitPiraten se s projektom posvečajo tematiziranju izredne rastne sposobnosti te plesni: njeno strategijo rasti so prevedli v strojni jezik in jo s pomočjo projicirane svetlobe aplicirali v polje vizualnega. Fasado Križevniške cerkve so opremili z več senzori, ki spremljajo gibanje mimoidočih oziroma splošne okoljske pogoje na mikrolokaciji. Tako pridobljeni podatki se v realnem času prevajajo v svetlobne sledi, ki se ob zvočni spremljavi kot monumentalna organska struktura razraščajo po objektu.

RAUMZEITPIRATEN je avdiovizualni, prostor in čas spreminjajoči umetniški kolektiv avtorjev Tobiasa Daemgena, Jana Ehlena in Moritza Ellericha. Od leta 2007 delujejo kot umetniška skupina, ki v svojem imenu združuje inspirativni Einsteinov koncept štiridimenzionalnega Raumzeita (prostora-časa), kot pirati pa se čutijo dolžne, da se izven tradicionalnih okvirov produkcije s temi koncepti tudi svobodno poigravajo. S svojimi lokacijsko specifičnimi in performativnimi instalacijami ustvarjajo minljive modele nepopolnih proti-svetov, s posebej izdelanimi optično-akustičnimi instrumenti pa zlorabljajo in predelujejo starodavne ter sodobne avdiovizualne tehnologije in gradijo heterogene, organske in improvizirane svetlobno-zvočne arhitekture na meji med znanostjo in fikcijo.

SŠOF LJUBLJANA: MNOGOTERI POGLED // VIDEO INSTALACIJA TRG FRANCOSKE REVOLUCIJE // 23. 5.–14. 6. 2025

MENTORJA: MIRAN BRATUŠ (SŠOF) & STELLA IVŠEK (BEAM TEAM)

Serija video in animiranih del, pod katere se podpisujejo dijaki in dijakinje 1. d razreda SŠOF, prinaša niz izredno raznolikih gibljivih podob, ki so jih sodelujoči ustvarili med projektnim tednom in pri predmetu Animacija in računalniška obdelava slik. Pod vodstvom mentorjev, profesorja Mirana Bratuša in umetnice Stelle Ivšek iz večmedijskega kolektiva Beam Team, je nastal zanimiv kolaž del v prostem slogu, ki z aplikacijo različnih vizualnih motenj ter intervencij tematizirajo naslovno temo tokratnega festivala. Pester nabor tehničnih kot tudi vsebinskih in konceptualnih pristopov razodeva večplastne interpretacije obravnavane teme, v katerih se zrcali čustveni ter miselni svet najmlajših ustvarjalcev.

SODELUJOČI: /DIJAKI IN DIJAKINJE 1. D RAZREDA/: Ela Celarec Zahariaš, Polona Cerar, Nik Cimperman Rakar, Julija Dremelj, Maja Koprivec, Nika Kosirnik, Tiana Kosmina, Tisa Križaj, Marko Kunc Šmajdek, Miha Lazar Jurančič, Mina Lenardič, Lana Lombergar, Gal Makše Kovač, Marta Nikova Nikolaeva, Teja Novak, Matjaž Pavlin, Bor Peterlin Šimec, Jure Petje, Anja Pevec, Zala Predalič, Maja Resnik, Jaka Satler, Aldo Sušnik, Zala Turković, Sara Zorec in Filip Zupan; /UDELEŽENCI PROJEKTNEGA TEDNA/: Kris Dolinar, Nik Cimperman Rakar, Julija Dremelj, Marko Kunc Šmajdek, Miha Lazar Jurančič, Jure Petje, Žan Bajde, Jana Trailović, Vid Eleršek in Pika Ceraj.

HENRIKE VON DEWITZ: INTER-AKCIJE // VIDEO PROJEKCIJE TRG FRANCOSKE REVOLUCIJE – ZA OBZIDJEM KRIŽANK (LEVO OD VHODA), VEGOVA 2, VODNJAKA v PARKU KRIŽANKE (ZOISOVA) IN FOERSTERJEVEM VRTU // 23. 5.–14. 6. 2025

Nemška umetnica, ki redno gostuje tudi po slovenskih razstaviščih, se na festivalu predstavlja s tremi video deli, v katerih s pomočjo gibljivih podob raziskuje lasten odnos do sveta okoli sebe, pri tem pa še zlasti do narave. Njena dela so pogosto kolaž različnih video zapisov, ubranih na izbrano temo, pri čemer jih umetnica v postprodukciji obdela na zanjo značilen način – njene video podobe se levijo v abstrahirane, pogosto tudi nadrealistične in sanjave pasaže, ki jim ne manjka svojevrstne tankočutnosti, v kateri odmeva avtoričina neumorna fascinacija nad svetom. Na Svetlobni gverili predstavlja video dela Večna svetloba (izv. Das Ewige Licht), svojevrstno elegijo o nagrobnih svečah, ob tem pa še dva videa, ki na fantazmagoričen način tematizirata življenje stonog in meduz.

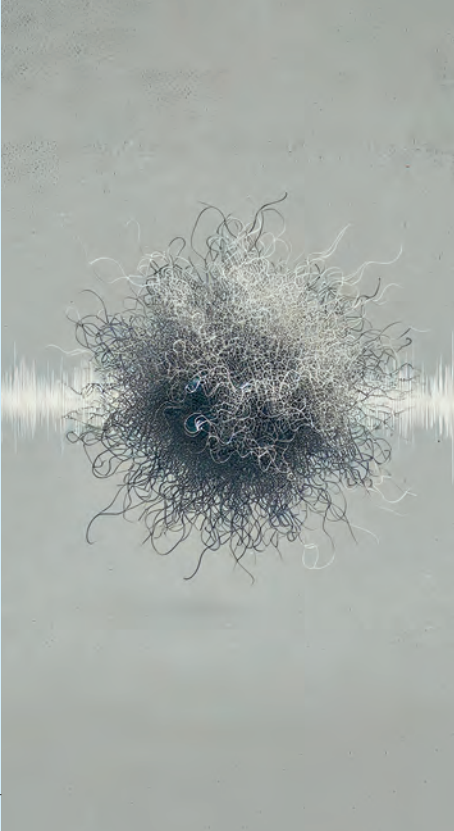
HENRIKE VON DEWITZ (1981, Nemčija) je antropologinja, dokumentaristka in vizualna umetnica. Svoje videoinstalacije, dokumentarne filme in fotografije je razstavljala na festivalih, v muzejih, galerijah in javnih prostorih v različnih mestih v Nemčiji, Franciji, Urugvaju in Sloveniji. Vodi mednarodni kolektiv za ustvarjanje videa, režira cikle dokumentarnih filmov ter deluje kot prevajalka, učiteljica nemščine in selektorica filmskih festivalov.

JANEZ GROŠELJ: BELI ŠUM // SVETLOBNA INSTALACIJA VRT OB KRIŽEVNIŠKI CERKVI // 23. 5.–14. 6. 2025

VSTOP NA VRT OB SREDAH IN SOBOTAH MED 21.30–23.30; OSTALE DNI JE OGLED
MOGOČ OD ZUNAJ

Niz svetlobnih zapredkov, zavozlanih svetlobnih strun, iz svoje notranjosti v okolico usmerja značilni zvok, znan pod imenom beli šum, ki predstavlja skupek zvokov različnih slišnih frekvenc, med katerimi nobena ne prevladuje. Zvočni fenomen je znan po svoji moči pomiritve; ker spominja na zvok, ki ga je dojenček vajen iz materinega trebuha, ga veliko staršev uporablja za otrokovo uspavanje. Iz tega izvira tudi avtorjev vzgib za umetniško interpretacijo belega šuma, v katerem prepoznava svojevrstno analogijo z informacijskim (belim) šumom sodobnega sveta, ki, kot pravi Grošelj, »briše pomene in ustvarja ozadja, v katerih postaja vse in nič neločljivo prepleteno«.

JANEZ GROŠELJ je po izobrazbi magister arhitekture, ki se pospešeno oddaljuje od stavbne projektive in svojo poklicanost odkriva v manjšem in bolj intimnem polju svetlobe in svetlobne umetnosti. Poleg aktivnega ustvarjanja ter kuriranja deli svoje tehnično znanje in izkušnje s področja programiranja tudi kot svetovalec in mentor na delavnicah. Na Svetlobni gverili je v zadnjih letih sodeloval z več intermedijskimi projekti, ki jih redno predstavlja tudi v tujini.

IVA FERLINC: NOČNI PREBIVALCI [CIKEL SUPERNOVE] SVETLOBNA INSTALACIJA // KRIŽEVNIŠKA SOTESKA 23. 5.–14. 6. 2025

Nov projekt Ive Ferlinc izpostavlja gledalca kot tistega, ki že s svojo golo prisotnostjo moti ter vznemirja ritem vsakdanjega življenja. Njen projekt temelji na momentu presenečenja, hkrati pa vzbuja tudi nostalgичne občutke, saj dramaturgija projekta spominja na grafične rešitve iz animiranih filmov. Umetnica je na eni strani ozke ulice umestila niz luči, ki na nasprotno steno sevajo snope svetlobe, oblikovane tako, da spominjajo na okna. Zaradi prisotnosti ljudi na ulici se vklapljajo luči, ki tako botrujejo razsvetljenim oknom, v katerih obiskovalci kaj hitro zaznajo lastne sence – tako se ustvarja vtis, da se v stavbi premikajo resnični ljudje, ki jih je vznejevoljila prisotnost gledalcev.

IVA FERLINC (1997) je vizualna umetnica, ki raziskuje prepletanje prostora, vizualne zaznave in čutne izkušnje. Diplomirala je na Akademiji za vizualne umetnosti v Ljubljani (AVA). Njena praksa izhaja iz oblikovanja gledalčeve izkušnje, s posebnim zanimanjem za vpliv prostorskih sprememb in manipulacijo svetlobe na gledalčevo zaznavanje ter vedenje. V svojih delih ustvarja prostore, kjer je svetloba osrednje orodje za spreminjanje atmosfere in vključevanje čutov. S subtilnimi premiki v oblikovanju prostora vabi gledalce k razmišljanju o svoji okolici na nove načine in spodbuja občinstvo k vprašanju, kako lahko prostor vpliva na njihovo realnost.

JAKA KOMAC: RISTANC // SVETLOBNE INTERVENCIJE
SALENDROVA/GOSPOSKA, BREG, ERJAVČEVA, GREGORČIČEVA/FERANTOV
VRT // 23. 5.–14. 6. 2025

Projekt je del serije prostorskih intervencij Ludni prostori, ki poteka od januarja 2024. Za igralna polja je uporabljen fluorescentni barvni kreda sprej, ki vizualno sovпада s kolektivnim spominom na igro. Ključnega pomena je umestitev kolektivne »readymade« igre med prostorske motnje, tako da ta prekine in rekontekstualizira urbano okolje. Urbana oprema (količki, ograje, oglasni panoji itd.) definira naše gibanje z blokiranjem ali preusmerjanjem, s čimer obenem zamejuje naš uporabniški prostor. Z umeščanjem ristanca čez tovrstne elemente projekt postavlja pod vprašaj vnaprej določene prostorske ureditve in ideološke omejitve, od nepravilno postavljenih ovir do privatnih posesti in nacionalnih meja. /J. Komac/

JAKA KOMAC (1997) zaključuje študij na Akademiji za vizualne umetnosti v Ljubljani (AVA). V svoji praksi raziskuje trenutne in potencialne družbene situacije, kjer se virtualni svet srečuje s fizičnim, ter preučuje vprašanja dela, produkcije in digitalnih tehnologij. S pomočjo medijev, prilagojenih posameznim projektom – od interaktivnih instalacij in scenografije do videa – ustvarja svetlobna dela, ki vzpostavljajo dialog z gledalci. Svoje delo je predstavil na razstavah doma in v tujini.

MATJAŽ POGAČNIK & JAKOB LAVRIČ: SLABA SLIKA

[CIKEL SUPERNOVE] // SVETLOBNA INSTALACIJA // OBZIDJE KRIŽANK,
PARK KRIŽANKE // 23. 5.–14. 6. 2025

Interaktivni projekt **Slaba slika** tematizira motnje v vizualni podobi in njihov vpliv na percepcijo gledalca, ki mu je namenjena aktivna vloga pri vzdrževanju dane vizualne podobe. Projekt tvorita dve lini, v katerih je ob zvočni kulisi moč opazovati dva zaslona. Struktura podob na zaslonih se v realnem času postopoma razgrajuje, kar pa lahko gledalec začasno prepreči s premikanjem antene. Degradacijo kvalitete podobe spremljata utripanje luči in naraščajoč šum, ki sčasoma preglasi izvorni zvok. Delo tako na metaforičen način spregovori o motnjah oziroma o širšem sistemskem kolapsu, ki ga je mogoče kvečjemu upočasniti, ne pa preprečiti.

MATJAŽ POGAČNIK je študent 3. letnika računalništva na Fakulteti za računalništvo in informatiko (UL). Zanimajo ga avdiovizualne instalacije, ki združujejo sodobno tehnologijo z umetnostjo in kreativnostjo. **JAKOB LAVRIČ** je študent multimedije na Fakulteti za elektrotehniko (UL) in je trenutno na študijski izmenjavi na Tehnični univerzi v Berlinu, kjer se izobražuje tudi na Oddelku za generativne in računalniške umetnosti na tamkajšnji Univerzi umetnosti (UdK). Kot avtorja ga zanimajo prostorski zvok, 3D modeliranje in digitalne vizualizacije. Tako Pogačnik kot Lavrič sta leta 2024 v okviru festivala Svetlobna gverila sodelovala pri projektu Iskra/Spark, kjer sta ulično svetilko preoblikovala v interaktivno umetniško delo.

EDINA MUFTIĆ & MIA VENTIN: EKSUVIJ [CIKEL SUPERNOVE]
SVETLOBNA INSTALACIJA // PLEČNIKOV KIOSK @ VEGOVA ULICA
23. 5. – 14. 6. 2025

Objekt, ki s svojo organskostjo posnema strukturo kokona oziroma eksuvija, sta avtorici izdelali s pomočjo 3D tiskalnika. Za mehko formo se na prvi pogled dozdeva, da miruje in zgolj lebdi v prostoru, vendar se ob kakršnikoli spremembi oziroma najmanjši motnji v njegovi okolici – slednjo lahko povzroči že gledalec s svojo prisotnostjo – vzdrami in začne premikati. S pomočjo igre svetlobe objekt zaživi in se premakne v fazo nestabilnosti. Skrivnosten kokon ostaja vseskozi nedostopen in nedoumljiv – njegovo funkcijo in pomen avtorici namerno postavljata pod vprašaj: ni jasno, kaj se v njem dogaja, kakšno bitje, če sploh, se bo iz njega porodilo.

EDINA MUFTIĆ (1996) ustvarja tridimenzionalne računalniško generirane videoposnetke, skulpture, instalacije, virtualne prostore in digitalne grafike. Za primarno različico dela Biofilija je leta 2019 prejela študentsko nagrado na 25. mednarodnem festivalu računalniške umetnosti (MFRU) v Mariboru. Izvedla je tudi niz drugih projektov, ki so bili na samostojnih oziroma skupinskih razstavah predstavljeni na različnih slovenskih razstaviščih. **MIA VENTIN** (1990) je oblikovalka, stilistka in kostumografinja. Študirala je modno in tekstilno oblikovanje v Ljubljani, Eindhovnu in Londonu. Interdisciplinarni pristop k oblikovanju ji omogoča ustvarjanje novih narativov, ki poleg mode obsegajo tudi kostumografijo, video dela in prostorske instalacije.

TOMAŽ FURLAN: FLOP // SVETLOBNI OBJEKT **VEGOVA ULICA (PRI NUK-U) // 23. 5.–14. 6. 2025**

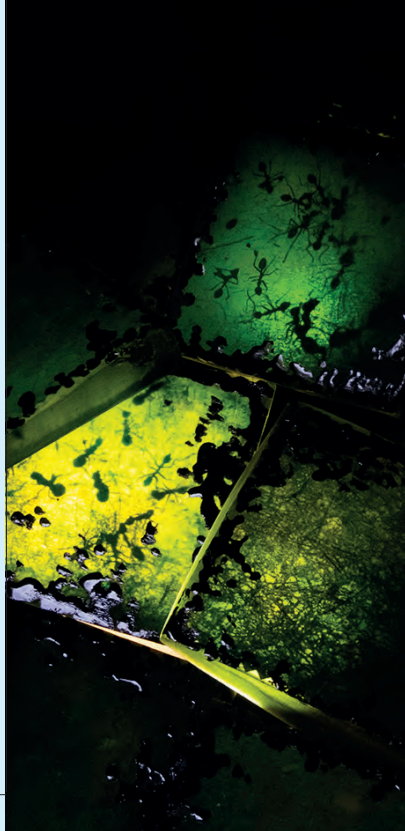
Flop je ironičen spomenik utilitarnosti sodobnega časa. Je spomenik multifunkcijskega pripomočka, namenjenega kvalitetnemu preživetju prvih in obenem najtežjih uric mladega človeka, ki se prvič znajde v večjem mestu. Gre za začasen betonski spomenik, ulit v naravni velikosti po modelu žimnice, ukrivljene v polkrog, kamor se lahko gledalec usede. Objekt ima lastno integrirano osvetlitev, ki v nočnem času omogoča branje knjig in druge dejavnosti. Kot pravi umetnik, javni spomenik prikazuje pripomoček, ki omogoča racionalizacijo mobilnosti, prihrani nepotrebne stroške in znatno vpliva na produktivnost posameznika: »V prihodnosti bi lahko vsak mlad človek, ki bo v mesto pripotoval z visokimi moralnimi standardi miru in demokracije, najkvalitetnejšo delovno etiko in brezmejno željo po družbenem prispevanju, na začetku svoje poti prejel državno podporo, ki jo prikazuje betonska skulptura.«

TOMAŽ FURLAN deluje na področju kiparstva in intermedijske umetnosti, razstavljal je na večjih skupinskih in samostojnih razstavah tako v Sloveniji kot tudi v tujini, je tudi avtor več del v javnem prostoru. Njegova dela so povečini družbenokritičen satirični komentar sedanosti, ki omogočajo pogled v prihodnost. Na humoren ter (avto)ironičen način preizprašujejo položaj posameznika v neoliberalni družbi ter vpetost delavca v repetitivnost vsakdana in (ne)smiselne delovne procese. Ena izmed značilnosti njegovih del je tudi njihova interaktivnost oziroma možnost uporabe, ki gledalca iz pasivnega opazovalca spreminja v aktivnega udeleženca.

ULLA ŽIBERT: ZELENÍ KÓT // SVETLOBNA INSTALACIJA GREGORČIČEVA ULICA 1 // 23. 5.–14. 6. 2025

Prostor med dvema stikajočima se stenama ali srečanje 3 stikajočih ploskev je eden neizogibnih elementov arhitekture. Kót je tudi mesto prehajanja – je območje, kjer se nekaj zaustavlja, ostaja ali nabira ter razrašča, hkrati pa tudi predel, ki ga svetloba večkrat zaobide in spregleda, medtem ko se oko prav tam pogosto zaustavlja. Instalacijo sestavlja dinamični preplet geometrijskih oblik in organskih struktur ter senčnih podob, ki se znotraj postavitve pojavljajo in tako razkrivajo moment zaustavitve v procesu prehajanja, razpadanja in razkroja. Kontrast, ki nastane med organskim in umetnim, ustvarja vmesni prostor med nečim, kar je bilo v procesu razpadanja zaustavljeno, ter gledalcem, ki obstaja v času minevanja. Projekt vizualizira cikličnost prepletenosti in spreminjanja vsega živega ter izpostavlja moment absurda, saj subjektivno dožemanje narave kot obvladljive lastnine temu omogoča vtis nadzora – posledično pa ga navdaja tudi z občutki navidezne prevlade nad fiziološkimi procesi in spremembami lastnega telesa. /U. Žibert/

ULLA ŽIBERT (1988, Trbovlje) je leta 2015 diplomirala iz kiparstva na ALUO v Ljubljani. Pri svojem delu se osredotoča na reinterpretacijo navidez običajnih vsakodnevnih pojavov, pri čemer s povezovanjem različnih medijev gradi in razvija vsebine, ki preizprašujejo samoumevnost vsakdanjih privzetosti in tako v svoja dela vnaša tako družbena kot tudi ekološka vprašanja. V dela pogosto vključuje tekst in besedne igre in tako s pomočjo manipulacije jezika ustvarja situacije, ki raziskujejo odnos med jezikom, podobo in pomenom. Svoja dela predstavlja na skupinskih in tudi na samostojnih razstavah doma in v tujini.

THEN GO HOME

ALUO V LJUBLJANI: ODSEVI // SVETLOBNE INSTALACIJE, PROJEKCIJE ... VEČ LOKACIJ // 23. 5.–14. 6. 2025

MENTORJI: PROF. SAŠO SEDLAČEK & IZR. PROF. MAG. ROBERT ČERNELČ (ALUO); NIKA ERJAVEC

Študenti in študentke smeri Video, animacija in novi mediji z ljubljanske Akademije za likovno umetnost in oblikovanje (3. letnik dodiplomskega in 1. letnik podiplomskega študija) so za letošnji festival zasnovali ter izvedli vrsto avtorskih projektov, s katerimi na različne načine tematizirajo naslovno temo festivala. **HANA NIKIČ** se s projektom Nikoli pozabljeno (**GALLUSOVO NABREŽJE**) loteva vprašanja spolnega nasilja: odtisi rok, projicirani na ženska telesa, izpostavljajo čustvene in fizične posledice tovrstnih zlorab. Tandem, ki ga sestavljata **BETI FRIM & DUNJA RAHOVSKY ŠULIGOJ** se s projektom Nekaj lepega (**VALVASORJEV PARK**) loteva dekonstrukcije osebnega dokumenta, ki se pod UV svetlobo preobraža v pomenljivo avtorsko podobo. **LARA POTOČNIK** je s sencami in premičnimi elementi zasnovala projekt z naslovom V sanjah zaživim (**POD BARJANSKIM MOSTOM** čez Gradaščico/Svetlobni park), s katerim tematizira dvojnost med človeškim duhom in telesom. Video projekt **ELIZAVETE STROGANOVE** z naslovom Za štirimi stenami (**okna ZRC SAZU, NOVI TRG**) se s prikazom odnosa dveh oseb, ki sta predstavljeni kot silhueti, loteva vprašanj o percepciji realnosti, voajerizmu in nevidnosti družinskega nasilja. **VERONIKA N. ŠTEFANEČ** se s projektom Serjem na sistem (**VEGOVA ULICA**) loteva postopka animacije s pomočjo RGB svetlobe: tematizira vsakdanji opravek hišnega ljubljence, ki se levi v simbol upora proti represiji nad ljudmi in živalmi. **JAN LAVRIČ** se predstavlja z dvema projektoma. Prvi nosi naslov Unconscious Stream/Ljubo doma, kdor ga ima (**FOERSTERJEV VRT**): gre za interaktivno video instalacijo, ki omogoča nalaganje slikovnih in

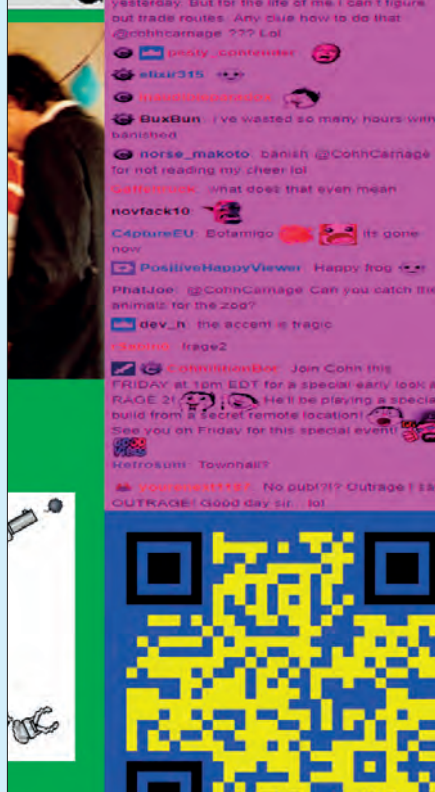
tekstovnih vsebin, ki se projicirajo v realnem času, pri čemer na novo naložene postopoma izrinjajo starejše vsebine. Projekt, pri katerem sodelujeta tudi programer **JAKA METELKO** ter umetnik **MANUEL BRAJNIK**, publiko omogoča ocenjevanje vsebin, s tem pa tudi refleksijo digitalne kulture oziroma ustvarjalnosti. Drugi projekt, svetlobna instalacija z naslovom (Ne)vidni prebivalec (**POD PRULSKIM MOSTOM**), tematizira življenje podgan v mestu ter negativne konotacije, ki obdajajo te živali, posredno pa tudi često neosnovane predsodke, ki oblikujejo naš pogled na svet in na druge. **NEVENA ANDREJIĆ** se s projektom Hotspot (**IZLOŽBA PRI GALERIJI JAKOPIČ**) loteva vzpostavitve svojevrstne povezave med Ljubljano in Beogradom; njeno delo s pomočjo dveh termalnih kamer omogoča neposredno video komunikacijo med anonimnimi posamezniki v obeh prestolnicah. Termalni podobi dveh posameznikov, ki se srečata na ta način, se na ekranu zlijeta v enovito podobo, ki tako sega onkraj fizičnih razdalj. Projekt z naslovom Tarča, ki ga je ustvaril **MATE NIKOLA TONKOVIĆ** (skrivna lokacija), tematizira gibanje v nočnem mestu, ko je pretok ljudi manjši in vidljivost omejena. Kaj se zgodi, ko je javni prostor navidezno spokojen, hkrati pa tudi nepredvidljiv in nevaren?

VIDEO MAPIRANJE: Oliver Wagner (pri projektu H. Nikić)

PROGRAMIRANJE: Jaka Metelko (pri projektu J. Lavrič)

SPONZOR: TAM-TAM (PRI PROJEKTU B. FRIM & D. R. ŠULIGOJ)

IN DRUŠTVO REČNIH KAPETANOV (PRI PROJEKTU J. LAVRIČA); ŠTUDENTI V BLOKADI (PRI PROJEKTU N. ANDREJIĆ). FOTO: IZSEK IZ PROJEKTA J. LAVRIČA

ALESSANDRO LUPI: TEKOČA LEČA. SVETLOBNI VALOVI [ORIG. LIQUID LENS. LIGHT WAVES] // ZVOČNO-SVETLOBNA INSTALACIJA SOTESKA // 23. 5.–14. 6. 2025

Kontemplativna AV instalacija italijanskega umetnika Alessandra Lupija je zasnovana kot manjši vodni zbiralnik, v katerega kaplja voda. Ob vsaki kaplji, ki pade na vodno površino, se ta spremeni v »tekočo lečo«, v kateri nastajajo valovi, ki se ob prečenju treh zunanjih virov svetlobe kot odsev širijo po prostoru. Vsaka kapljica tako deluje kot prisposoba motnje, ki vpliva na vizualno podobo mikrolokacije. Elektromagnetni ventili omogočajo, da kapljice v programiranem ritmu padajo na različne točke, kar ustvarja kompleksne oblike, valove, barve in interferenčne robove, plavajoče po trgu.

ALESSANDRO LUPI (1975, Genova) je leta 2000 zaključil šolanje na umetniški akademiji v Genovi v Italiji. Z intenzivnimi umetniškimi raziskavami svetlobe in prostora je pričel konec 90. let, ko je zasnoval svoje prve skulpture iz niti. Zadnja leta se intenzivno posveča raziskovanju svetlobe in senc v različnih skulpturalnih in prostorskih postavitvah, s katerimi raziskuje meje človeške percepcije. Pripravil je vrsto odmevnih samostojnih razstav tako v domovini kot v tujini. Živi in ustvarja med Genovo in Berlinom.

NINA TOVORNIK: UMETNOST VODI LJUDSTVO

[CIKEL SUPERNOVE] // SVETLOBNA SKULPTURA

VALVASORJEV PARK // 23. 5.–14. 6. 2025

Delo **Umetnost vodi ljudstvo** je predelava plakata umetnika Nikolaja Pirnata Partizanka v jurišu (1944), ki je tudi samo interpretacija Delacroixeve slike Svoboda vodi ljudstvo (1830). Nadaljevanje te verige reinterpretacij je pomembno, saj izpostavlja pomen že večkrat dognanih zgodovinskih naukov o neizbežnosti konflikta v razredno razslojenih družbah in opozarja pred nevarnostjo slepega sledenja obstoječim družbenim dinamikam. Produkt teh dinamik se danes izraža v mnogih stiskah, ki jih čutijo delavci v neurejenih delovnih razmerah, tudi na področju umetnosti. Vsebina, ki je prisotna v vseh treh ponovitvah podobe – svoboda, partizanka, umetnica – je upor. Tega razumem kot obliko motnje, saj prekine z ustaljenim redom stvari in zahteva razširitev miselnega obzorja. Podoba umetnice je simbol tovrstnega spoznanja, ki ga usvojimo z interpretacijo družbenih silnic in okoliščin. /N. Tovornik/

NINA TOVORNIK (1995, Ljubljana) je kiparka mlajše generacije. Njeni najbolj izpostavljeni deli sta javni plastiki Umotvor na Vrhniki in Črna – svet v malem v Črni na Koroškem. Za obe deli je leta 2022 prejela Prešernovo nagrado Univerze v Ljubljani. Kot zmagovalka natečaja Forma viva Ravne+ je oktobra 2024 v Galeriji Ravne predstavila svojo prvo samostojno razstavo Metonimije, sodelovala pa je tudi pri številnih skupinskih razstavah.

ANDREJ ŠTULAR: MARKET // SVETLOBNA INSTALACIJA POD NADSTREŠKOM NLB NA TRGU REPUBLIKE // 23. 5.–14. 6. 2025

Projekt Andreja Štularja se z dobršno mero kritike navdihuje pri fenomenu potrošništva, ki ga lahko interpretiramo kot svojevrstno motnjo v evoluciji človeka, ki pogloblja številne pereče okoliščine sodobnega časa. V svoji značilni maniri, zaznamovani z večšo in duhovito reciklažo najdenih materialov oziroma odsluženih predmetov, je umetnik izdelal kinetični objekt, ki s pomočjo svetlobe ustvarja gibljivo senčno kuliso na pusti betonski steni. Nenehno kroženje objekta simbolizira svojevrstno ujetost sodobnega človeka; kot pravi avtor, se »do zob oboroženi potrošnik krčevito oklepa nakupovalnega vozička, izgubljen v začaranem krogu iskanja vedno novih produktov«.

ANDREJ ŠTULAR (1967) vse od sredine 80. let ustvarja na področjih ilustracije, kiparstva, oblikovanja lutk in scenografije, stripa, slikarstva, fotografije in filma. Je član ljubljanskega kolektiva Strip Core in Lutkovnega gledališča Nebo. Pri svojem delu se pogosto loteva povezovanja različnih likovnih tehnik s sferami domačijske psihopatologije, kot tudi z univerzalnejšimi temami, ki prevprašujejo človekovo bit, njegovo identiteto ter položaj v ustroju sodobnega sveta. Za svoje delo je prejel več nagrad doma in v tujini, leta 2020 pa delovno štipendijo Ministrstva za kulturo. Živi in ustvarja v Kranju.

NTF/REBEKA PAJEK: PREHAJALCI // VIDEO PROJEKCIJA FASADA CANKARJEVEGA DOMA // 23. 5.–14. 6. 2025

MENTORJA: MARIJA JENKO, ROK RAPPL – ROCC

Projekt je nastal kot magistrsko delo, ki se razvija pod mentorstvom prof. Marije Jenko (NTF, UL) ter izr. prof. Roka Rappla - Rocca (Akademija za glasbo, UL). Dinamični projekt tvori neprekinjen tok ilustriranih likov, ki se pojavljajo in izginjajo, in tako raziskuje oziroma vpliva na identiteto, percepcijo in podzavest gledalcev. Vsak lik uteleša delček nekega notranjega sveta, polnega nepojasnjenih motenj, nasprotujočih si stanj duha in vsakovrstnih interpretacij. Nenehno spreminjajoča se narava projiciranih podob je vsebinsko nasičena; njena svojska celovitost zbuja nize hipnih izkušenj, ki se porajajo v dialogu med vidnim in občutenjem videnega. V projekciji tako prepoznamo dinamično razmerje med zavestjo in podzavestjo, domišljijo in realnostjo. /R. Pajek/

REBEKA PAJEK je absolventka magistrskega študija oblikovanja tekstilij in oblačil na NTF (UL) v Ljubljani. Leta 2023 se je izpopolnjevala na Fakulteti za oblikovanje in umetnost, ki je del Laponske univerze na Finskem. Pri svojem delu povezuje različna področja ustvarjanja, kot so oblikovanje tekstilij in grafike, scenografija in video. Svoja dela je razstavljala na številnih razstavah. Je prejemnica nagrade Perspektivni 2024, ki jo Zavod Big podeljuje v okviru Meseca oblikovanja, ter študentske Prešernove nagrade za skupinsko delo Scenografija in kostumografija za opero Agripina (2021).

OBLIKOVANJE ZVOKA IN GLASBENA PRODUKCIJA:
Črt Trkman (Terranigma)

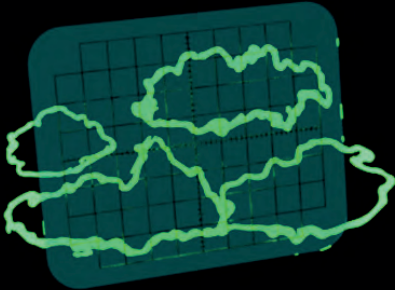
LABORATORIJ SVETLOBNE GVERILE: OSCILATORIJ

SVETLOBNA INSTALACIJA // MITNICA PRI NARAVOSLOVNOTEHNIŠKI
FAKULTETI // 23. 5.–14. 6. 2025

MENTOR: STAŠ VRENKO

Letošnji Laboratorij Svetlobne gverile v osmo/zi je posvečen rabi starih novih medijev in njihovemu spajanju s sodobnimi pristopi ustvarjalnega kodiranja v prostodostopnih programskih okoljih. Rezultat je kreativna apropiacija naprav, ki se jih sicer uporablja predvsem v laboratorijskih kontekstih. Udeleženci so se pod mentorstvom Staša Vrenka spoznavali z osciloskopsko grafiko, nato pa s kreiranjem in manipulacijo signalov v odprtokodnem okolju Pure Data in hardveru sintetizirali podobe na razstavljenih zaslonih. Iz starejših analognih osciloskopov in drugih naprav so za Mitnico ustvarili prostorsko specifično AV instalacijo. /društvo Ljudmila/

SODELUJOČI: Bernarda Conič, Maruša Conič, Oskar Kandare, Tara Medjo, Urban Mihevc, Matjaž Pogačnik in Nika Udovič

ANŽE KREČ: VOZEL // SVETLOBNA INSTALACIJA PARK MIRJE // 23. 5.–14. 6. 2025

Samozadostna svetlobna instalacija je osnovana na treh ročnih električnih generatorjih, s katerimi gledalci z lastno močjo proizvajajo električno energijo. Ta je potrebna za doseganje svetlobnih učinkov v LED trakovih, nad glavami gledalcev spletenih v vozelo oziroma zanko, ki omogoča ciklično ponavljanje svetlobnih sledi. Večja ko je moč vložene energije, močnejši je svetlobni učinek – projekt simbolizira napore, ki jih kot posamezniki oziroma skupnost vlagamo v delovanje družbe – ko v neotipljivi prisili neumorno vrtimo ročice, da bi z lastno energijo poganjali sistem, ki po principu povratne zanke oblikuje naše vsakdanje življenje. Projekt, ki na posrečen način združuje analogne in digitalne prvine, tako naslavlja smiselnost človekovega delovanja in obstoja, obenem pa prevprašuje posameznikovo avtonomnost, njegov smoter in vlogo v širši družbi.

ANŽE KREČ je oblikovalec luči in zvoka, scenograf, performer, plesalec, inovator na področju odrske tehnike. Začel je pri Šentjakobskem gledališču in Koreodrami kot lučni in tonski tehnik, kasneje pa je sodeloval z različnimi gledališči in festivali kot oblikovalec svetlobe in konstruktor odrskih letalnih naprav. V zadnjih letih v različnih vlogah sodeluje tudi pri filmski produkciji.

FAKULTETA ZA ARHITEKTURO & FAKULTETA ZA ELEKTRO- TEHNIKO: GRADAŠČICA ZRCALNO // SVETLOBNA INSTALACIJA EIPPROVA ULICA (NAD GRADAŠČICO) // 23. 5.–14. 6. 2025

MENTORJA: IZR. PROF. DR. TOMAŽ NOVLJAN (FA UL), DOC. DR. MATEJ B. KOBAV (FE UL)

Živahen predel mesta, ki se je razvil ob regulirani strugi Gradaščice, tik preden se ta izlije v Ljubljano, je s svojimi arhitektonskimi posebnosti navdihnil študente dveh fakultet, ki so v skupnem projektu zasnovali nov likovni prostorski element. Gre za svetlobno instalacijo, ki posnema abstrahirano obliko prečnega profila rečne struge; avtorji so jo zasnovali kot nekakšno motnjo v prostoru, ki pa nemudoma privabi poglede mimoidočih in postopoma razkrije manj opazne ambientalne kvalitete tega mikroprostora.

SODELUJOČI ŠTUDENTI: Katarina Vujačić, Matea Čurman Kovačević, Val Mohorčič in Ksenja Kozamernik /FA/, Maj Vidovič, Matic Šifrer, Edin Tatarević /FE/

URŠA ČUK & AMADEJ PLESNIČAR: PREKINJENI SIGNALI

AVDIOVIZUALNA INTERAKTIVNA INSTALACIJA // GALERIJA MLADI ZMAJI_GOVORILNICE
NA ŠPICI // 23. 5.–14. 6. 2025

Instalacija je umeščena v sklop Galerije Mladi zmaji_Govorilnice, umetniškega projekta Javnega zavoda Mladi zmaji, v okviru katerega so odslužene govorilnice nadciklirane v galerijske prostore na prostem. Tri odslužene telefonske govorilnice, ki na ljubljanski Špici samujejo kot anahroni tujek iz minulih časov, se bodo v času festivala prelevile v intrigantno svetlobno in zvočno kuliso. Kot pravita avtorja, ki sta navdih za projekt dobila pri kultni japonski TV seriji z naslovom Serial Experiments Lain, instalacija v treh ločenih etapah prevprašuje učinke prekinitve povezav na ravni subjekta, družbe oziroma sveta tehnologije. Prekinitve lahko razumemo kot motnje, kot nekakšno ontološko razklanost, zaradi katere se brišejo meje med resničnostjo in iluzijo, posledično pa hkrati vzbujajo skomine po pristnejši povezavi subjekta s svetom oziroma drugimi ljudmi. S pomočjo svetlobnih učinkov, taktilne izkušnje oziroma zvoka skušata avtorja gledalca tako napeljati k poglobljeni čustveni in miselni introspekciji.

URŠA ČUK (rastrLAB) je avdiovizualna in digitalna umetnica, ki se osredotoča na uporabo različnih medijev, pri čemer raziskuje medsebojna razmerja med vizualnimi podobami in zvokom. Kot VJ-ka sodeluje z različnimi glasbenimi izvajalci na umetniških dogodkih, gledaliških predstavah in performansih. **AMADEJ PLESNIČAR** (BubblesFractals) sodeluje in ustvarja vizualne vsebine za klube, festivale ter umetniške instalacije, kjer raziskuje sinergijo med glasbo in vizualno umetnostjo. Je rezidenčni VJ kluba K4, kjer s svojimi vizualijami oblikuje dinamično ter imerzivno vzdušje v nočnem življenju. Njegov stilski izraz je blizu cyber-solarpunk estetike. Oba sta člana kolektiva Beam Team.

ZVOČNI ARANŽMA IN MIKS:
Črt Trkman (Beam Team)

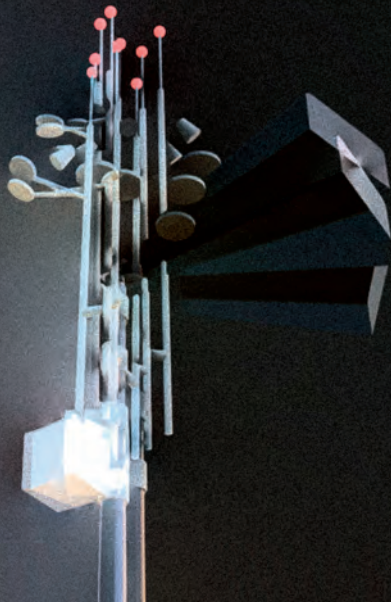
LARA REICHMANN & MAŠA KNAPIČ: FAROS 78 [CIKEL
SUPERNOVE] // SVETLOBNA INSTALACIJA // PRULE 10, ŠPICA
23. 5.–14. 6. 2025

Nekje visoko nad Sibirijo, natančneje na 789 km nadmorske višine, se je leta 2009 zgodila nesreča dveh satelitov – prečenje orbit Kosmosa 2251 in Iridiuma 33. Močan trk je v trenutku uničil obe plovili, več tisoč delcev pa kot vesoljske razbitine brez možnosti manevriranja še danes orbitira okoli zemlje, čakajoč, da jih gravitacijske sile naplavijo nazaj v našo atmosfero. **Faros 78** na svoji zemeljski poziciji bdi nad ostanki kozmične nesreče in sledi njihovemu premikanju po eliptičnih tirnicah. Orbitiranje ostankov satelitov, njihovo izmenično oddaljevanje in približevanje diktira aktivaciji svetlobnih signalov, s katerimi Faros 78 markira njihovo aktualno lokacijo v upanju, da bosta fragmentirani vesoljski telesi oziroma tisto, kar je od njiju ostalo, nekoč le našli pot nazaj domov. /L. Reichmann & M. Knapič/

MAŠA KNAPIČ (1996) je zaključila študij slikarstva na ALUO v Ljubljani. Njena dela vključujejo site-specific instalacije, rekvizite, slike, objekte in druge poskuse preizpraševanja razmerja med delom in celoto ter gledalcem, kot očividcem decentraliziranih narativov. **LARA REICHMANN** (1995) je umetnica, ki je dejavna na področju videa in 3D animacije. Pri svojem delu pogosto izhaja iz zgodb o pozabljenih, izbrisanih ali nedoločljivih krajih ter likih, ki bivajo na periferijah arhivirane zgodovine. Trenutno se ukvarja z raziskovanjem dela Women Astronomical Computers, odsluženimi sateliti in različnimi možnostmi pripovedništva znotraj galerijskih prostorov.

TEHNIČNI SODELAVEC: Jakob Grčman

SPONZORJI: RIWAL D. O. O., JAVNA RAZSVETLJAVA D. D. PIZZERIA FOCULUS.

LINA RICA: DOMA [ORIG. WE ARE HOME] // SVETLOBNA INSTALACIJA
TRG BREZ ZGODOVINSKEGA SPOMINA, AKC METELKOVA MESTO // STALNA
POSTAVITEV // ODPRTJE: PETEK, 30. 5. 2025, OB 21.30

Dinamična svetlobna instalacija odpira vprašanja o javnem prostoru, pripadnosti in skupnosti ter nagovarja idejo pacifizma in transnacionalnosti. Kot site-specific projekt se delo dobro umešča v kontekst vloge in pomena Metelkove, saj v času neoliberalnega kapitalizma, ki daje prednost kapitalu pred človekom in spodbuja gentrifikacijo, tovrstne avtonomne cone ostajajo dragocene oaze svobode in skupnosti. Instalacija s pulzirajočo svetlobo ponazarja prilagodljivost samega pojma domovanja, ki je v nenehnem procesu spreminjanja. Projekt učinkuje kot simbol odprtosti in ustvarjalnosti v konkretnem prostoru ter hkrati dokazuje, da umetnost ne le odseva realnost, temveč jo tudi aktivno sooblikuje. /L. Rica/

LINA RICA (Makarska, 1980) je intermedijska umetnica, ki ustvarja na področju konceptualne, eksperimentalne in novomedijske umetnosti. Z uporabo videa, grafike, svetlobe, fotografije in animacije snuje instalacije, s katerimi obravnava družbene procese preteklih in sedanjih svetov ter njihove vplive na posameznika. Med letoma 2012 in 2016 je z Boštjanom Čadežem vodila istoimensko društvo in galerijski prostor GaleRica v Makarski. Z video performansi je nastopala na več festivalih in dogodkih, ob tem pa sodelovala s številnimi akterji na glasbeni, intermedijski in gledališki sceni. Je ustanovna članica AV eksperimentalnega ansambla Marta Fakuch in del AV tria Etceteral.

H
O
M
E

PROGRAMIRANJE: Brane Ždralo

TILEN SEPIČ: SVETLOBNI OSCILATOR 3. VODA, LUV FEST, LJUBLJANA, 2025

STRIPBURGER – STRIPI, KI RAZSVETLUJEJO

WWW.STRIPBURGER.ORG, **FB** STRIPBURGERCOMIX, **IG** STRIPBURGER

STRIPBURGER raznolika stripovska prostranstva zagnano odkriva in širi **že več kot 30 let**. Na našem meniju so **stripi za bralce vseh generacij** – za staro, za mlado in za vse tiste vmes: izvirna stripovska dela domačih stripovskih avtoric in avtorjev, zgodovinski stripi in biografije, ljudske pravljice, kratka proza in poezija v stripu ter prevodi temeljnih del sodobnega stripa, za povrh pa še mednarodna stripovska revija Stripburger, v kateri že tri desetletja objavljamo stripe z vsega sveta.

Ob tem prirejamo tudi stripovske **razstave, delavnice, pogovore, predavanja in druge dogodke**, soustvarjamo domači **stripovski festival Tinta**, predstavljamo slovenski strip na tujem in spodbujamo ustvarjalnost mladih z natečajem **Živel strip! Živela animacija!** in projektom **Stripsrečevanja**

Tudi za 2025 smo pripravili **slasten stripovski meni** – poleg dveh vselej sočnih številčk revije še šest knjižnih naslovov izpod peres tako znanih kot novih imen! Več na www.stripburger.org.

STRASTNO POŽIRAŠ STRIPE? NAROČI SE NA STRIPBURGER! LAHKO SE NAROČIŠ SAMO NA REVIJO ALI CEL PAKET LETOŠNJIH IZDAJ – PO EKSTRA PRIJAZNI CENI & Z BREZPLAČNO DOSTAVO DIREKTNO NA DOM. ŽELIŠ BITI NA TEKOČEM Z VSEM, KAR POČNEMO? **NAROČI SE NA NAŠ NOVIČNIK NA [BURGER@MAIL.LJUDMILA.ORG](mailto:burger@mail.ljudmila.org).**

PRODUCENTI

KOPRODUCENTI, PARTNERJI

STRIP
CORE
FORUM
LJUBLJANA

MLADI
ZMAJI

piNa

cankarjev dom

Glej

ANA
DESETNICA
mednarodni festival
slovenske glasbe

ALUO | UNIVERZA V LJUBLJANI
Akademija za likovno umetnost in oblikovanje

FA | UNIVERZA V LJUBLJANI
Fakulteta za arhitekturo

AG | UNIVERZA V LJUBLJANI
Akademija za glasbo

NTF | UNIVERZA V LJUBLJANI
Naravoslovnotehniška fakulteta

FE | UNIVERZA V LJUBLJANI
Fakulteta za elektrotehniko

NLB

SS of | SREDNJA SOLA
ZA OBLIKOVANJE
IN FOTOGRAFIJO

OUTSIDER

bunker

SOFINANCERJI, DONATORJI, SPONZORJI

Mestna občina
Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Turizem Ljubljana

MLADINA

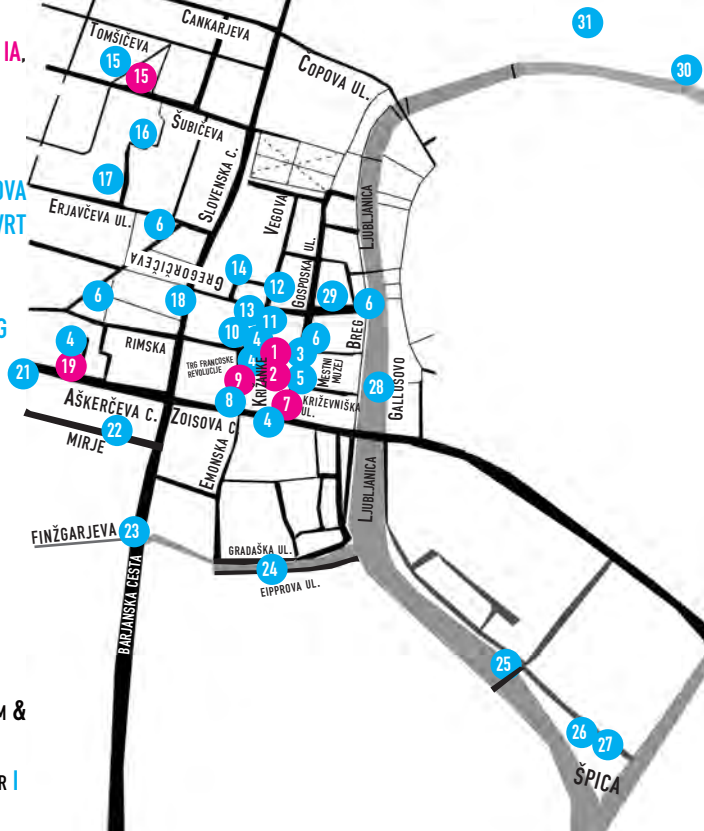

TAM TAM

KOLOFON

PRODUKCIJA: Strip Core/Forum Ljubljana (core@mail.ljudmila.org, 031 401 556) // KURATORJI: Katerina Mirović, Nika Erjavec, Janez Grošelj // PRODUCENTI: ITD group // ASISTENCA: Katja Štesl // AMBASADORKI: Aleksandra Stratimirović, Nika Perne // VODSTVA: Nika Erjavec, dr. Skavčenko // KAPETAN TEHNIČNE DIVIZIJE: Borut Cajnko // lesno-kovinska izdelovalnica: Miha Zupan // TEHNIČNA DIVIZIJA: Matej Bizovičar, Matjaž Brulc, Matevž Ftičar, Tomo Hrovat, Marko Kociper, Anže Kreč, Sinaj Kreč, Grega Mohorčič, Aleksander Plut, Miha Rudl, Miha Zupan // ELEKTRO VERZIJE: Matic Šubelj // BESEDILA IN UREJANJE: Matjaž Brulc in podpisani avtorji // FOTO: DK // VIDEO: Boštjan Božič // PREVOD: Ana Makuc // JEZIKOVNI PREGLED: Ana Bogataj. Pridržujemo si pravico do spremembe programa. Za obvestila o našem programu nam pišite na core@mail.ljudmila.org.

1. GALERIJA VŽIGALICA ANTTI KULMALA I, NIKA ERJAVEC IA,
::VTOL::IA, IDA HIRŠENFELDER IA, LAURA ADEL IA
2. FASADA KRIŽEVNIŠKE CERKVE RAUMZEITPIRATEN IA
3. TRG FRANCOSKE REVOLUCIJE SŠOF LJUBLJANA VI
4. KRIŽANKE (PRI VHODU), TRG FRANCOSKE REV./VEGOVA
UL., PARK OB KRIŽANKAH (ZOISOVA), FOERSTERJEV VRT
HENRIKE VON DEWITZ V
5. VRT OB KRIŽEVNIŠKI CERKVI JANEZ GROŠELJ I
6. SALENDROVA/GOSPOSKA UL., FERANTOV VRT, BREG
(STOPNIŠČE), ERJAVČEVA UL. JAKA KOMAC I
7. KRIŽEVNIŠKA SOTESKA IVA FERLINC IA
8. PARK KRIŽANKE ANTTI KULMALA I
9. PARK KRIŽANKE MATJAŽ POGAČNIK & JAKOB LAVRIČ IA
10. PLEČNIKOV KIOSK @ VEGOVA UL. EDINA MUFTIĆ &
MIA VENTIN I
11. VEGOVA UL. TOMAŽ FURLAN O
12. VEGOVA UL. ALUO/VERONIKA N. ŠTEFANEC I
13. GREGORČIČEVA UL.1 ULLA ŽIBERT I
14. SOTESKA ALESSANDRO LUPI I
15. VALVASORJEV PARK NINA TOVORNIK I, ALUO/BETI FRIM &
DUNJA RAHOVSKY ŠULIGOJ IA
16. POD NADSTREŠKOM NLB, TRG REPUBLIKE ANDREJ ŠTULAR I

17. FASADA CANKARJEVEGA DOMA NTF/REBEKA PAJEK V
18. IZLOŽBA PRI GALERIJ JAKOPIČ ALUO/NEVENA ANDREJČIĆ IA
19. FOERSTERJEV VRT ALUO/JAN LAVRIČ IA
20. SKRIVNA LOKACIJA ALUO/MATE NIKOLA TONKOVIĆ
21. MITNICA PRI NARAVOSLOVNOTEHNIŠKI FAKULTETI OSCILATORIJ I
22. PARK MIRJE ANŽE KREČ IA
23. PARK GRADAŠČICA (POD MOSTOM) ALUO/LARA POTOČNIK I
24. EIPPROVA UL. FAKULTETA ZA ARHITEKTURO & FAKULTETA ZA ELEKTROTEHNIKO I
25. POD PRULSKIM MOSTOM ALUO/JAN LAVRIČ I
26. TELEFONSKE GOVORILNICE NA ŠPICI URŠA ČUK & AMADEJ PLESNIČAR IA
27. ŠPICA, PRULE 10 LARA REICHMANN & MAŠA KNAPIČ I
28. GALLUSOVO NABREŽJE ALUO/HANA NIKIĆ V
29. OKNA ZRC SAZU, NOVI TRG ALUO/ELIZAVETA STROGANOVA V
30. PARK IZBRISANIH ANTTI KULMALA I
31. AKC METELKOVA MESTO LINA RICA I

● IA – INTERAKTIVNI PROJEKTI / INTERACTIVE PROJECTS

V – VIDEO PROJEKCIJA / VIDEO PROJECTION

O – OBJEKT / OBJECT

VI – VIDEO INSTALACIJA / VIDEO INSTALLATION

I – INSTALACIJA / INSTALLATION

AV – AUDIOVIDEO INSTALACIJA / AV INSTALLATION

URNIK: PROJEKTI NA PROSTEM: VSE DNI 21.30—23.30,

GALERIJA VŽIGALICA TOR. — NED.: 12.00—23.30, PROST VSTOP!

OPENING HOURS: OUTDOOR PROJECTS: DAILY 21.30—23.30,

MATCH GALLERY TUE. — SUN.: 12.00—23.30, FREE ENTRY!

SVETLOBNA GVERILA: MOTNJE DISTURBANCES / 23. 5. — 14. 6. 2025 / LJUBLJANA

SVETLOBNI OBJEKTI, INSTALACIJE, PROJEKCIJE,
LABORATORIJ, PERFORMANSI, INTERAKTIVNI
PROJEKTI, V GALERIJAH IN NA PROSTEM.

30. MAJ 2025,
AKC METELKOVA MESTO

LINA RICA: DOMA
STALNA SVETLOBNA
INSTALACIJA

VODSTVA S KOLESI
SREDE IN SOBOTE,
24., 28. in 31. maj & 4., 7., 11., 14.
junij 2025 @ 21.00
TRG FRANCOSKE REVOLUCIJE
dr. Skavčenko (SOBOTE) &
Svetlobne gverilke (SREDE)

PERFORMANCES:
OB SREDAH, 21.30

PRIDRŽUJEMO SI PRAVICO DO SPREMEMBE PROGRAMA.